

Belki beş altı senedir çayı şekersiz içiyorum. Hemen her gün bir zamanlar şekersiz çay için neler düşündüğüm aklıma geliyor. Ne kadar zor, ne kadar anlamsız, ne kadar acı ve ne kadar tatsız bir şeydi.

Şimdilerde bilakis şekerin çayın tadını bozduğunu düşünüyorum. Bunu da her sorana söylüyorum. Ağzıma yanlışlıkla şekerli çay girse yüzüm karışıyor.

Kendini tanımak bahsinde ne kadar değişebileceğimi, ifade ederken kuvvetle söylediklerimin bile bir süre sonra tersine dönebileceğimi gösteriyor. O sebeple kendime de her konuda çok güvenmiyorum.

İnsanlarla farklı fikirlere sahip olabilmeye değer verişim de bundan. Ben her konuda mutabık kalıncak bir insan değilim, kendimle bile, ufak meselelerde bile uzun süre mutabık kalamıyorum. Onun için birisi benim *her fikrime* katıldığını söylese, ona kırkdokuz numaralı *hadi canım sen de* bakışımla bakarım. Bugün çayı şekersiz içiyorum ve mutabıksa, yarın belki yeniden şeker atmaya başlayacağım, ona da mutabıksa; ya zaten mutabık olmaya değmeyecek kadar bön, ya ne söylediğinden habersiz, ya da yalancı bir yağdanlıktır.